

Текст неофіційного перекладу рішення

Обставини справи

Ця справа стосувалася рішень, ухвалених у цивільній справі проти заявника, незважаючи на його виправдання у кримінальному провадженні щодо тих самих подій.

У 2005 році заявник потрапив у дорожньо-транспортну пригоду. Його пасажирові було заподіяно тілесні ушкодження. Заявник пройшов два дихальних тести на визначення вмісту алкоголю, результат яких становив 0,67 та 0,57 мг/л. У 2007 році за результатами кримінального провадження за фактом водіння в нетверезому стані заявника було виправдано остаточним рішенням суду.

Пасажир-потерпілий звернувся з позовом до заявника та його страхової компанії. Страхова компанія подала позов проти заявника, вказуючи, що саме він, а не компанія, несе відповідальність, оскільки ним було перевищено допустиму міру алкоголю на час подій. Суд першої інстанції зобов'язав заявника та страхову компанію сплатити компенсацію і відхилив позов страхової компанії до заявника. За результатами апеляційного розгляду суд визнав, що він не зв'язаний виправданням заявника кримінальними судами і що відповідно до умов страхового договору поведінка заявника унеможлиблювала відповідальність страхової компанії.

Касаційний суд відхилив касаційну скаргу заявника, встановивши, що апеляційний суд таки врахував виправдання заявника.

Посилаючись на пункт 2 статті 6 Конвенції, заявник скаржився, що висновки цивільних судів про те, що він керував транспортним засобом у стані сп'яніння, незважаючи на його виправдання судом щодо цього правопорушення, становило порушення його прав.

Оцінка Суду

ЄСПЛ нагадав, що презумпція невинуватості включає в себе тягар доказування, правових презумпцій факту і права, право не свідчити проти себе, публічність досудового розгляду та передчасні твердження про вину обвинуваченого. Посадові особи держави не мають ставитися до виправданої особи так само, як і до винної.

ЄСПЛ зазначив, що цивільне провадження в цій справі не було продовженням провадження кримінального. Було прийнятим те, що доказові стандарти відрізняються одні від одних.

ЄСПЛ визнав, що виправдання не звільняло заявника від цивільної відповідальності. Страхова компанія була вправі посилатися на умови страхового договору незалежно від виправдання. Окрім того, апеляційний суд не поклав на заявника ані вини, ані кримінальної відповідальності.

У світлі наведеного вище, провадження не суперечило презумпції невинуватості, а тому порушення Конвенції в цій справі не було.

Висновок

Відсутність порушення пункту 2 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).

Рішення в цій справі було ухвалене Палатою 10 грудня 2020 року й набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.